

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Bigamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

BESTIALITAS.

BIGAMIA.

funt. ideo debet habere tempus. Secus vbi non est cura, nec in iure specificatur de aliquo ordine non tenentur ad factos ordines ascendere, nisi aliter loci consuetudo haberet.

²⁵ Q uod infra annum in ecclesijs parochialibus non facit se promoueri ad sacerdotium, in continentia est prius. vt d. Pan. in d. §. inferiora. & per c. licet canon. de elect. lib. 6. quod tamen non intelligitur in ecclesijs parochialibus collegatis. vt in ea. statutum. de elec. li. 6. quia secundum Pan. non est tantum periculum, quia ibi plures sunt sacerdotes. Propter tamen studium. Episcopus potest dispensare, vt usque ad septennium habens beneficium cum cura animarum, non teneatur promoueri ad sacerdotium, tenetur tamen in primo anno acceptationis subdiaconatum accipere. cap. ex eo. de elec. l. 6. Et talis dura stat in studio, de bonis ecclesiæ potest accipere, quia in utilitate ecclesiæ dicitur exponere, secundum Dominicum.

²⁶ A C C I P I E N S beneficiū, & non intendens clericari, tenetur de perceptis ad restitutionem, secundum tex. & glo. in c. coniuncta. §. ceterum. de elec. l. 6. & conferens scienter ecclesiam in demnum seruare tenetur. Secus si à principio bonam intentione habuit, postmodum mutatus est, non teneatur, secundum glos.

²⁷ S E M P E R in rescripto apostolico ad beneficia, intelligitur, si preces veritatis innitantur. cap. ex parte. de rescriptis. & de cura mentio debet fieri. feli. in e. nostra. de rescript. co. 20. Expresso valoris de iure communi non est necessaria, in imprestitione, secundum gloss. in clemen. 1. de præbend. tamen si exprimitur, & sit maioris valoris, imprestitio non valet, quia in gratijs apostolicis, causa habet vim conditionis, etiam si ex simplicitate fuisset dictum, nec ignorantia adiuvat, quia debet se informare. Debet etiam mentio fieri omnium beneficiorum, quæ quis obtinet tempore imprestitutionis, alias gratiae sunt nullius valoris.

²⁸ Q U A N D O gratia fit moru proprio, non est necessaria mentio valoris, nec curæ vel alterius. Vide Felin. in capitul. ad aures. de rescripti. col. secunda. versic. de expressione valoris. Ibi enim multæ limitationes ponuntur.

²⁹ Q U A N D O aliquis vitiosus, & de facto nancicitur possessionem aliquius beneficij, etiam quod tenuta sit nulla, quia non habente potestatem conferendi est data; alia beneficia, quæ simul cum illo teneri non possunt, dicuntur vacare. cap. cum qui de præ. lib. 6.

³⁰ B E N E F I C I A habentes in multis, peccat, vt si non resident sine causa rationabili. si fructus in malos usus concurvant, si sunt circa curam animalium negligentes, & in multis alijs, de quibus iuxta prædicta sunt interrogandi.

BESTIALITAS.

B E S T I A L I T A S est cum quis moce bestiarum operatur, in comedendo, occidendo, & coendo, & communiter peccatum mortaliissimum est, nisi propter imperfectionem actus, vel loci causa fiat. Vide Tho. secunda secundæ. quest. 158. a. 11. infra, Luxuria. §. 5. vt cum quis ad rem non eiusdem speciei per coitum, accedit.

BIGAMIA.

¹ B I G A M I A secundum Petr. de Pa. 4. sentent. d. 17. quest. 4. a. 1. est defecus ex secundis nuptijs proueniens. Et Tho. 4. sentent. d. 27. quest. 3. a. 1. dicit quod bigamus sit irregularis, quia significatio sacramenti non remanet integra.

² B I G A M I A contrahitur, cum quis habet plures uxores de iure successivæ causis. d. 26. & ambas cognovit. Secundò, cum simul plures habet, unâ de iure, alteram de facto, sive ambas de facto, ambasque cognovit. ea. nuper. de bigamis. Tertio, quando viuam duxit uxorem. Et his omnibus irregularitas est annexa, vt dictum est. Intellige tertium modum, si viuam a primo viro fuit cogita, & ipse etiam cognovit, est bigamus. Similiter si contrahit

erabit cum aliqua, quæ fuit ab alio cognita extra matrimonium, est bigamus cognoscens eam. Item contrahes cum virgine, & cognoscit eam, quæ post permitit se ab alio cognosci, & postmodum iterum cognoscit eam, siue scienter, siue ignoranter, siue quodocunq; efficitur bigamus. Item si contrahat cum aliqua quæ prius contraxerat per verba de praesenti cū alio, non tamen consummavit cum primo, secundus ut sic nō est bigamus. Quod si contraxit cum virgine, & consummavit, illa postmodum permittit se ab alio cognosci, talis non fit bigamus, si eam non amplius cognoscet. hæc secundum Thom. & Petr. de Pal. quarto vbi supra. Note quod nūquam fit bigamus, nisi contrahendo, & cognoscendo, nec requiritur commixtio secundum, sed sufficit, quod corrumptat intrando pudoris claustra.

³ M V L I B R quia nō est capax ordinis, non potest fieri capax huius deset. & scilicet priuationis, executionis, ordinis, ideo nō dicitur bigama, & vir magis fit bigamus ex defectu mulieris, quām sui, quia ipse est quasi terminus ad quem, a quo fit denominatio respectu mulieris. Thom. supra.

⁴ O M N I S bigami sunt priuati executione ordinis & promotione, ita q; ad aliquem ordinem nō possunt promoueri, nec actum alicuius ordinis sine dispensatione exequi. c. quotquot. 27. quæst. 1. & cap. 2. qui cle. vel vo. & ibi Panor. in tertio notab.

⁵ O M N I S bigamus priuatur omni priuilegio clericali, & est foro seculari strictus, consuetudoq; opposita non valet, & ne tōsuram deferat, prohibetur sub anathemate. capitul. vnico in textu de bigamis. libr. sexto. & glo. in versiculo bigamos, restringit ad illos, qui in minoribus contraxerūt aliquo illorum quatuor modorum, adeo ut qui sunt in sacris, vel professi in aliqua religione opprobata, illas poenas incurere non possunt, cui concordat Petrus de Palud. vbi supra, argu. 3. conclu. 1.

⁶ C O N T R A H E N S cum aliqua

quam prius fornicariè cognoverat, postmodum cognoscit ut vxor, secundum vetiorem opinionem non sit bigamus, quia carnem suam non diuisit in plures. Concordat Panormitanus & glossa in capitulo sanè. de clericis. coniu.

⁷ E X I S T E N S in sacris, vel profes sus votū solenniter continentq; & cōtrahes siue cum virgine, siue cum corrupta. non est vere bigamus, quia matrimonium ibi esse non potest, sed est similis bigamo, si cum corrupta contrahat: tamen est irregularis siue cum virgine, siue cum corrupta contrahat. glossa iu canone quotquot, vigesima-septima, questione prima. differt tamē quod ad dispensationem contrahere cum virgine, & cum corrupta, ut dicimus infra. §. 9.

⁸ B I G A M I A non tollitur per baptismū, secundū Thomā, supra, quia non soluit cōiugium, ex quo bigamia sequitur. canon. acutius. decimasexta distinctione, nec in hoc tenetur Hieronymus, qui oppositum videtur tenere super epistola ad Titum. supra, Baptismus. §. septuagesimo primo, septuagesimo secundo.

⁹ P A P A potest dispēsare in omnī bigamia, quia irregularitas non est adiuncta bigamiae de iure naturali, sed tantum positivo, secundum Thomā supra, & etiā quo ad omnes ordines. canon. lector. trigesimaquarta distinctione. Episcopus autem quod ad ordines minores potest dispēsare. capitulo primo. qui clerici vel volentes. Cum religiosis autem ad euitandum discursum, potest etiam dispēsare in ordinibus maioribus, ut quidam dicunt. capitulo secundo. qui clerici vel volentes. etiam cum eo, qui existens in sacris, contraxit cum virgine in dicto capitul. primo. Dispēsat etiam cum bigamo occulto, aliter non dispēsat, secundum Petrum de Palud. supra. Concordat Panormitanus & glossa in capitulo primo. qui clerici vel volentes. infra Dispēsatio, aliquid vide circa fin.

¹⁰ Q u i cum pluribus fornicatur nō

f fit

BLASPHEMIA. CALIX.

fit bigamus, quia coniunctio fornica-
ria non significat coniunctionem Chri-
sti cum ecclesia. Thomas quarto sen-
tentiarum d. 27. Hæbr. 11.

BLASPHEMIA.

³ D e blasphemorum pœnitentia que-
lis debeat esse, quamvis hodie non
seruetur, vide capit. statuimus de ma-
le. has pœnitentias ibi postas non re-
fero: quia secundum Pa. ibi non se-
uantur. Sed maior pœna ponitur in
nona sessione Concilij Late. sub Leo.
x. infra. §. 5.

¹ BLASPHEMIA consistit in attri-
buendo Deo aliquid, quod non co-
uenit vel negando aliquid quod ei con-
uenit, vel attribuendo creature, quod
soli Deo conuenit, vel Deo aut sanctis
iniuriam interrogando, vel dicendo ma-
ledictus sit, &c. vel nominando mem-
bra pudenda Dei & sanctorum cum
indignatione. Sic etiam interrogatur ini-
uria, vel remouendo à sanctis, quod
Deus dicit in eis esse, vel attribuendo
eis, quod dicit non esse: hæc enim re-
dundant in Deum, qui in sanctis est
gloriosus, vel dicendo sic veniat Deo,
imprecando Deo malum, quasi ipse
his sit subiectibilis. ex Thom. secun-
da secund. e. q. 13. a. 1. & Caiet. ibi.
ver. blasphemia. Et est peccatum
mortale, quia talibus blasphemis pœ-
na mortis infligitur. Leuit. 24. quod
non fieret, nisi propter mortale. Et est
grauis contra Deum, quam con-
tra sanctos. Nec quis si sit mentis com-
pos, blasphemando à mortali excusa-
tur, nisi quod inaduertetur ex lapsu
lingue, verba blasphemæ profere,
non aduertendo sensum verborum,
quod si aduertisset nō protulisset. Est
enim tunc tantum blasphemia mate-
rialiter, ideo neq; passio extranca, ne-
que consuetuло. tales à mortali exe-
sat, secundum Caietan. ibi suprā. vbi
dicit, quod dicere ad corpus, vel ad
sanguinem Dei, siue iurando, siue re-
sonando in tixa, non est blasphemia,
quia ex quo Deus homo factus est,
habet carnem & sanguinem: nec est
mortale peccatum, nisi dicatur per
modum iniuriantis, vel mendaciter,
assumeretur.

² BLASPHEMIA est maximū pec-
catum, quia opponitur confessioni fi-
dei, & maius est quam periculum, se-
cundum gloss. Eph. 4. super illud, Bla-
phemia tollatur à vobis. Est etiā gra-
uius homicidio. Grauius enim est
Deum volle offendere, quam homi-

nem, quod blasphemans intendit.
³ D e blasphemorum pœnitentia que-
lis debeat esse, quamvis hodie non
seruetur, vide capit. statuimus de ma-
le. has pœnitentias ibi postas non re-
fero: quia secundum Pa. ibi non se-
uantur. Sed maior pœna ponitur in
nona sessione Concilij Late. sub Leo.
x. infra. §. 5.

⁴ BLASPHEMANTES Deum &
sanctos, etiam secundum leges, ultimo
suppicio debent puniri. Sali. in l. 2. C.
ad legem Iuli. maiest. & Cyn. in lib. 3.
C. de rebus cred. & intelligit quantum
do ex consuetudine sit, & in contem-
ptum. & glo. in c. si quis per capillū.
22. q. 1. Et per ultimum supplicium,
mortis pœna intelligitur.

⁵ BLASPHEMIA non est amplius
casus reseratus, cum solennis pre-
sentia, quæ blasphemis imponebatur,
non sit amplius in vſu, ut infra. ver. ca-
sus. §. 8. & dispensatio §. 26. Alia pœna
imponitur in concilio Lateran. in no-
na sessione, quam nō tefero: quia non
est vſu probata, in qua imponitur co-
fessoribus, ut blasphemos sine graui-
sima pœnitentia non absoluant.

CALIX.

¹ CALIX in quibus sanguis
Christi conservatur, secundum
Tho. 3. q. 83. a. 3. debent fieri ex auro,
vel argento, vel stanno, de confec. di-
stincti i. ca. vasa, non ex ære, aurichal-
co, ligno, vitro, vel lapide. Cōcord. Pa.
in c. fin. de celebrati missar. & Petrus de
Palu. 4. d. 15. q. 2. a. 5. qui dicit ex alia
materia fieri non posse.

² CALIX debet consecrari, & per un-
gi Christum, secundum Petrum de
Palu. suprā, in quo non licet Episcopo
dispensare, ex ordinatione Sylvestri
Pape in cap. 1. de sacr. vn. nec perdit
consecrationem, nisi perdat formam
principalem, ut si modica refectione
cippi, vel pedis indigeat, non propriet
hoc exaceratur. Si autem separetur ci-
phus à pede, ut sit in calice tornasili,
vel elater, secundum Petr. de Palu.
indiget consecrari iterum, quia nec
pes sine cipho, neq; ciphus sine pede,
consecrari potest, secundum eundem
Petrum

